

høver at tage i Betragtning, det er engang vedtaget for Toldvæsenet, det kan man betragte som en afgjort Sag, og vi vide ogsaa, at det er Noget, der vil komme ind i enhver Lønningslov, der vedtages, men naar Løven ikke kommer ud, saa faae Telegrafisterne ikke de 5 pCt., og jeg tillader mig at tro, at, dersom de nuværende Lønningsbestemmelser blive gjældende, og Telegrafisterne ikke faae de 5 pCt., da ville de bellige, at Løven ikke udkommer i den Skikkelse, som Flertallet har foreslaaet, endog i den Skikkelse, som det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, har foreslaaet Løven. Det er altsaa et Tillæg af omtrent 24,000 Kr. til en samlet Udgift, som nu er opgjort til 322,000 Kr., det vil altsaa sige 7—8 pCt. Tillæg, og det bliver altsaa en Lønningsforbedring af 7—8 pCt. paa en Lønningslov, der blev givet i 1875. Dette skyder den høitærede Minister tilside som Noget, der aldeles ikke kan være Tale om. Ja, der kan ikke engang være Tale om Mindretallets Forslag, thi endt dette gaar omtrent 14—15,000 Kr. høiere op end det Forslag, som den ærede Ordfører taler for. Den høitærede Minister bemærkede, at det dog var urimeligt at lade Folk vente 30 Aar paa at naa det høieste Alderstillaag. Det kan man gjerne sige i og for sig, men jeg vil bede lagt Mærke til, hvorledes det faktisk Forhold er, at man her i denne Lønningslov for Dvertelegrafisternes Vedkommende efter Regjeringens eget Forslag har fulgt andre Regler, end man har fulgt for tilsvarende Embedsmænd og Bestillingsmænd i hvilke som helst andre Love, idet man har regnet Dvertelegrafisternes Alderstillaag, ikke fra den Tid, da de bleve Dvertelegrafister, saaledes som man for Post- og Toldkontrolørers Vedkommende regner Tjenestelønnen fra den Tid, da de rykte op i den Lønningsklasse, hvori Told- og Postkontrolørerne staa, men man regner Dvertelegrafisternes Tjenesteløn fra den Tid, da de bleve ansatte som Telegrafister. Sammenligner man nu en Dvertelegrafist med en Toldkontrolør, for hvem Lønnen er sat omtrent til det Samme, som her er foreslaaet, 1,800—2,000 Kr. Begyndelsesløn med Alderstillaag, saa vil en Dvertelegrafist paa det Tidspunkt, da han bliver ansat som Dvertelegrafist, have for det Første den i Løven fastsatte Løn, saaledes som den nu bliver, og dernæst omtrent 3 Alderstillaag, thi han vil omtrent have været Telegrafist i 15 Aar, han vil altsaa have omtrent 300 Kr. mere at begynde med end de respektive 1,800 eller 2,000 Kr., hvorefter hans Løn er ansat, og han vil i den Tid, han er Dvertelegrafist, kun faae 3 Alderstillaag. Han vil altsaa faae det høieste Alderstillaag ikke 30, men 15 Aar efter, at han er bleven Dvertelegrafist, og det vil fuldkommen svare til, hvad der finder

Sted for Told- og Postkontrolørernes Vedkommende, at de naae deres høieste Løn 15 Aar efter, at de have faaet den Ansættelse. Det er Noget, man ikke maa lade ud af Betragtning. Naar man taler om, at det lyder saa særdeles lidet tiøstelig for de Paagjældende at skulle vente i 30 Aar, viser det sig i Virkeligheden, at det fuldstændig svarer til de Forhold, som finde Sted i de to andre Gaater, med hvilke Telegrafstaten nærmest kan sammenlignes. Det er een Hensende hvort efter det hele Flertals, og jeg tror ogsaa efter Mindretallets Forslag, Telegrafisterne stilles noget ugunstigere end de tilsvarende Bestillingsmænd i Told- og Poststaten, nemlig Toldassistenten og Postexpedienten. Det er med Hensyn til deres Begyndelseslønning. Det har imidlertid, som allerede den ærede Ordfører har antydet, sin Aarsag i, at de blive ansatte som Telegrafister i en meget ung Alder. Efter de Oplysninger, som have foreligget Udvalget, har i de sidste 7 Aar den Gjennemsnitsalder, i hvilke Personer ere bleven ansatte som Telegrafister, været 21 Aar, medens Gjennemsnitsalderen, i hvilken man ansattes som Postexpedient, er 25—26 Aar, og Alderen for Toldassistenternes Vedkommende endogsaa er lidt høiere. Naar man saa sætter Begyndelseslønnen lidt lavere, men indeler Telegrafisterne i 5 Klasser istedetfor i 4, vil Forholdet jevne sig paa en ret rimelig Maade. Det er disse statistiske Oplysninger, jeg ikke har villet undlade at meddele som Supplement til, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører, til hvem jeg iøvrigt i det Væsentlige kan slutte mig, idet jeg dog tror, at der efter den Silling, den høitærede Minister nu har indtaget, vil være Aarsag for Thinget til at skulle sig paa det Standpunkt, som Flertallet isjor stod paa, og ikke gjøre dette yderligere Skridt til en Imødekommen, som den ærede Ordfører nu har gjort, da man ser, at det ikke finder Blevarelse hverten fra den høitærede Ministers eller fra Høierrindretallets Side.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg skal fatte mig kort. Det ærede Medlem for Svendborg (Høgabro) kunde ikke forstaa det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valokreds (Gad). Jeg kan saa godt forstaa, at han ikke kan forstaa ham, thi hans hele Silling har jeg i de senere Aar slet ikke kunnet forstaa. Jeg skal ikke gaa ind paa Udvalgs Forhandlinger eller andre Forhold her i Thinget, men jeg vil dog sige, at jeg har engang været i samme Parti som det ærede Medlem, hvor han rigtig nok stod længst til Høire og jeg længst til Venstre, men nu er det ærede Medlem, efter at have forandret Valokreds, og efter at andre Forhold have forandret sig, kommet saa vidt, at han, uagtet han tidligere var i et Mel-